

PALÁST

„Lépjünk be Jézus Krisztusnak, az ima mesterének iskolájába! Tőle tanuljuk meg, hogy az ima elsősorban hallgatás és az Istennel való találkozás; művészet, melyet kitartóan kell gyakorolni; az a hely, ahol megértjük, hogy minden Istentől származik, és őhozzá tér vissza.”

(Ferenc pápa)

Egyedül vagy együtt?

Az idei advent biztosan más lesz, mint életünk korábbi hasonló időszakai. Úgy tűnik, Isten egy világvárvány által gondoskodik arról, hogy e készületi időszak középpontját valóban megtaláljuk: törekedjünk a csendre, éljük az éberséget, figyelmünket irányítsuk Istenre és tekintsünk önmagunkba. Blaise Pascal, a XVII. század nagy francia filozófusa mondta egyszer: „Az emberiség minden problémája abból származik, hogy képtelen nyugodtan megülni egy szobában egyedül”.

A különböző szertartásokon távolságot kell tartanunk. A jelenlegi szabályok arra köteleznek minket, hogy elkülönülve ülünk templomaink padjainban, ugyanakkor mégis érezzük, hogy összetartozunk. A szentmise szövegeiben észrevehető egy izgalmas aránytalanság az egyes szám első személyű és a többes szám első személyű szövegek között. Mondanom sem kell talán, hogy az utóbbi felé billen a mérleg nyelve. Mintha a liturgia ezzel is erősíteni akarná bennünk, hogy közösségi cselekvésről van szó, nem csupán egyéni akcióról. Ugyanakkor átélhetjük, hogy személyesen, egyedül állunk Isten elé.

Érdemes röviden megvizsgálni azt a három mozzanatot, amikor a szentmisében egyes szám első személyben imádkozunk. Az első rögtön a mise kezdetén található: „Gyónom a mindenható Istennek és nektek testvéreim...” Ha vétkezem, nem háríthatom másra a felelősséget, ki kell tudnom mondani Isten, embertársam és önmagam előtt is, hogy én voltam a hibás. Az Egyház és a közösség ereje ugyanakkor fölemel, bátorít, mintha ezt mondaná: „melletted vagyunk, támogatunk, belénk kapaszkodhatsz”. A második egyes szám első személyben elhangzó ima a hitvallás: „Hiszek egy Istenben...” Miért nem azt mondjuk, hogy „hiszünk”? Mondhatnánk ugyanis, hogy nem az én saját, egyéni kis hitemről, hanem az Egyház közös hitéről van szó. Nos, azt hiszem azért, mert ez egy ünnepélyes tanúságtétel, vallomás, ami komoly

meggyőződést igényel, amit nem lehet elsímtani azáltal, hogy elbújok egy arctalan tömegben. Hasonló ez a házasságkötéskor kimondott jelentőségteljes szóhoz: „akarom”. Vagyis – ahogy mondani szoktuk – nem babra megy a játék. A harmadik mondat az egész szentmise talán legszebb imája szintén személyesen hangzik el: „Uram, nem vagyok méltó...” Megdöbbentő az Egyház bölcsessége

és bátorsága, hogy egy pogány, római százados szavait beemeli a legszentebb liturgia szövegébe! A szentáldozás előtt, a legintimebb pillanatban valóban egyenként kell megállnunk Urunk előtt, hogy megvalljuk méltatlanságunkat és kifejezzük belé vetett bizalmunkat. Ezt csak egyedül, egészen személyesen tehetjük csak meg.

Az egyedülállt és az együttállt, a magány és a közösség mindig feltételezi egymást. Mindkettő szükséges. Egyik sem spórolható ki keresztény életünk kincstárából. Erre figyelmeztet a XX. század talán legnagyobb hatású keresztény gondolkodója, Hans Urs von Balthasar is: „A magány bizonytalannak, veszélyesnek, megalázónak és félelmetesnek számít, s ezért valószínűleg nem sokan akarnak, és biztos, hogy még kevesebben tudnak magányosak lenni. Pedig az egyházi közösségben csak az tehet szert jártasságra, aki a magányban is jártas. A kettő a legkevesbé sem zárja ki, hanem éppen ellenkezőleg, feltételezi és erősíti egymást. Az egyház lényegénél fogva a magány helye. Minden bizonnyal azért oly kevés a valódi keresztény közösség, mert kevés olyan keresztény van, aki nem retten vissza a földi élete során és a kereszten egyaránt magányos Jézussal vállalt magánytól: kevesen vannak, akik egyedül mernek maradni az egyedüllevől. A valódi közösség mindig az eltökélten vállalt magány gyümölcse.”

Zoltán atya

Krisztus ugyanis nemcsak az Egyház történelmének, hanem **az egész emberiség történelmének is a középpontja**. Benne foglaltatik össze minden (vö. Ef 1,10; Kol 1,15–20). Hogyan ne emlékeznénk a lelkesedésre, mellyel a II. Vatikáni Zsinat VI. Pál pápát idézve megvallotta, hogy Krisztus „az emberi történelem célja, az a pont, amelyre a történelem és a civilizáció vágyai irányulnak, ő az emberi nem középpontja, minden szív öröme és kívánságainak beteljesedése”. A Zsinat tanítása tovább mélyítette az Egyház természetének megismerését azzal, hogy a hívő lelkek szemét fölnyitotta a hit és a földi valóság misztériumainak élesebb látására Krisztus világosságában. Benne, a megtestesült Igében ugyanis nemcsak Isten misztériuma, hanem az ember misztériuma is kinyilatkoztatást nyert. Az ember Benne talál megváltást és beteljesedést.

(Szent II. János Pál pápa: *Mane nobiscum Domine* apostoli levél 6.)

Találkozás Istennel a csendben

Óriási lehetőségek rejtőznek a csendben akkor, amikor nincs ének, nincs rózsafüzér, nincs litánia vagy más ima, pusztán „csupaszon” ott ülünk a világ-mindenséget megváltó és megújító Isten jelenlétében. A mai ember sokszor szökik a csendtől, mivel nem tud mit kezdeni vele. Ugyanakkor vágyik a békére, a nyugalomra. Erre legtöbbször a csendben való Isten-találkozás tudja őt elvezetni. De tudni kell, hogyan tudom Őt befogadni és hogyan tudom meghallani csendes „suttogását”.

A SZENTMISE (XVIII. RÉSZ)-

Ez az írás azt a célt szolgálja, hogy segítsünk mindenkit a szentmisén és egyéb liturgikus alkalmakon való elmélyült, tudatos és tevékeny részvételre. Sokan Istent kereső lélekkel jönnek a templomba, és már kész liturgiát tapasztalnak. Talán sokan nem tudják, mit miért teszünk, pedig mindennek tartalma van. Vannak gesztusaink, amelyek automatikusak, vagy amelyeket utánozunk anélkül, hogy a mélyebb jelentését ismernénk. Ezek megismeréséhez szeretnénk segítséget nyújtani.

Az Agnus Dei után pap felemeli a Jézus testvé lett kenyeret, és ezt elmondja: „Íme az Isten báránya, íme aki elveszi a világ bűneit. ...”, majd megáldozik, mindig két szín alatt, ami azt jelenti, hogy a kenyeret és a bort – Krisztus testét és vérét – magához veszi. Ezután leülünk és következik a hívek áldozása. Imádkozva, a Krisztussal való találkozás pillanatára készülve, méltó rend-

A MISSZIÓS KERESZT MAGYAR SZENTJE (Akit szeptemberben ünneplünk)

SZENT GELLÉRT PÜSPÖK 980 körül született velenicei patrícius családból. Kolostori iskolában végezte tanulmányait; alaposan ismerte a Szentírást és az egyházatyákat. Bencés lett, és már fiatalon a közösség apátja. Szentföldi zárandokútra indult, amikor a dalmát partokon, Záránál (Zadar) hajótörést szenvedett. A pannonhalmi apát rábeszélésére Magyarországra indult, hogy egy ideig hirdesse az evangéliumot. Huzamosabb időt töltött István udvarában, a szent király bizalmi embere lett. Szent Imre herceg nevelője volt. Bakonybél renetegében hét évig remetéskedett; csak István kérésére hagyta el szeretett magányát, és elfogadta a csanádi püspökséget. Ettől kezdve az evangélium hirdetésének élt. Az István halála után gazdátlan-ná vált országban pogány lázadások törtek ki. Gellért Vatha csapatainak lett áldozata 1046. szeptember 24-én. - A vértanú püspök testét 1083-ban László király emelte oltárra. Ünnepe: szeptember 24.

Szent Gellért

ben vonulunk az áldoztató paphoz vagy más áldoztatóhoz. Méltó rendben, mert az áldozás egyesít bennünket Krisztussal, soha nem lehetünk közelebb hozzá, mint amikor tiszta szívvel megáldozunk. Az áldoztató előtt megállunk, ő kimondja: Krisztus teste, erre mi áment válaszolunk.

Az áldozás történhet kézbe vagy nyelvre. A kézbe történő áldozás esetén egyik tenyerünkre kapjuk a szent ostyát, és a másik kezünkkel egy-két lépésen belül a nyelvünkre helyezük. Nem vihetjük magunkkal a helyünkre! Nagycsütörtökön két szín alatt áldozunk, ez nem történhet kézbe. Akik még nem áldozhatnak, – ezt azzal jelzik, hogy ujjukat ajkukra teszik – kis keresztet kapnak homlokukra.

Összeállította: Szűcs Tamás

Keresse honlapunkat: www.makoujvaros.hu

Erdő Péter bíboros, prímás imádsága járvány idején

Mindenható Urunk, atyáink Istene!

Hálát adunk neked a világért, amelyben lehetővé tetted az emberiség életét. Hálát adunk a teremtés egész gazdagságáért és csodálatos törvényszerűségeiért. Hálát adunk azért, hogy minden pusztító erő ellenére megmaradtunk, és képesek vagyunk arra, hogy világunkról és önmagunkról új és új felismerésekre jussunk.

Köszönjük, hogy egyénileg és közösségekben is harcolhatunk megmaradásunkért és azért, hogy életünk egyre szebb és tartalmasabb legyen. De mindennél inkább köszönjük neked, hogy örök életre hívtál meg minket, és Krisztus Urunk megváltó halála és feltámadása által utat nyitottál nekünk az örök boldogságra.

Amikor olyan természeti csapások érnek minket, amelyek ellen a magunk erejéből teljesen biztos védelmet még nem találunk, átéljük, hogy végül is mindig a te kezdedben van az életünk.

Alázattal kérünk, segítsd a tudomány embereit, hogy mielőbb megtalálják a mostani járvány ellenszerét! Adj a társadalmak vezetőinek

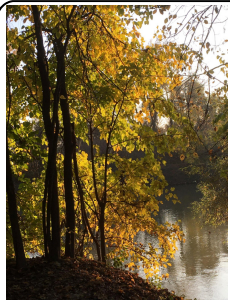
éleslátást, hogy megfelelő intézkedésekkel gátat szabjanak a fertőzés terjedésének, segítsék a betegség megelőzését, leküzdését és a hatékony eszközök eljuttatását a rászorulókhöz. Adj irgalmat és örök nyugodalmat a betegségben elhunytaknak, adj a betegeknek gyógyulást, az orvosoknak és az egészségügy munkatársainak erőt és áldást bátor helytállásukhoz. Erősítsd bennünk a hitet, a bizalmat és a segítő szeretetet, hogy megadhassunk minden lelki és testi segítséget beteg embertársainknak és a gyászoló vagy aggódó hozzátartozóknak. Add, hogy felelős viselkedésünkkel mi is hozzájáruljunk a betegség terjedésének elkerüléséhez.

Bocsásd meg, Urunk, minden bűnünket, amit gondolattal, szóval, cselekedettel és mulasztással elköveztünk!

Szenháromság, Egy Isten, irgalmazz nekünk! Boldogságos Szűz Mária, Betegek Gyógyítója, könyörögj értünk!

Ámen.

Adventre hangolódás a természettel

„A túrázás zárandoklat” – vár a Maros-parti tanösvény!

„Tengerbe, magunkba, vissza! Csak ott lehetünk szabadok!”
(Szabó Lőrinc: Az Egy álmai)

Nem csupán alkati kérdés, de minden téli időszak egy kicsit a befelé fordulásra, extrovertáltságra ösztönöz. Többet vagyunk a négy fal között – amiről Pál Feri atya megállapításából tudjuk, hogy valójában hat fal, hiszen van padló és plafon is... Általában gyakrabban töltünk időt családkörében, de ez a 2020-as COVID-os karantén-helyzet nem kedvez manapság a társas kapcsolatoknak.

És talán többet vagyunk egyedül is... Illetve ki többet, ki kevesebbet – egy azonban biztos: a jelenlegi vírushelyzet egyértelmű vesztesei az egyedül élők. Ők még jobban elszigetelődnek.

Ekkor nem vonzanak már a meleg, napsütéses-madárfütyös, fényes tájak, jobban megbecsüljük azt a pár napfényes órát, amit a ködből kikémlő Fivérünk (Assisi Szent Ferenc nyomán) nyújt nekünk. Begubózunk, hiszen nincs miért kimenni – Petőfi negatív festésben gazdag sorai jutnak eszembe:

„Nincs ott kinn a juhnyáj méla kolompjával,
Sem a pásztorlegény kesergő sípjával,
S a dalos madarak
Mind elnémultanak,
Nem szól a harsogó haris a fű közül,

Még csak egy kicsiny kis prücsök sem hegedül.”
(A puszta, télen)

De szemlélhetjük ezt a téli világot egy más szemüvegen át is, egy másik szemszögből. Petőfivel közelítve:

„És valóban ősszel a föld
Csak elalszik, nem hal meg;
Szemből is látszik, hogy csak
Álmos ő, de nem beteg.

Levetette szép ruháit,
Csendesen levetkezett;
Majd felöltözik, ha virrad
Reggele, a kikelet.”
(Itt van az ősz, itt van újra)

Egy őszi-téli táj lehet szintén csodálatosan szép. Abban is felfedezhetjük a Jóisten teremtő jelenlétét. Tizenhét éves gimis voltam, amikor Jókai Mór *Az aranyember* c. regénye kapcsán találkoztam a panteista filozófiával. Arra a regénybeli jelenetre pontosan emlékszem, amikor a Senki szigetén Teréza mama “újtát”, “elköltözését”

írja le Jókai. Már halála előtt kivezette magát Noémivel és Timárral egy sík mezőre, ahol kiválasztotta és kiásta a sírját. Amikor pedig eltemették, a sír ki volt bélelve illatos diófalevelekkel. Ide temették, kérésének megfelelően, Teréza mamát gyolcsba csavarva, a sírját pedig zöld pázsittal fedték be, ahogyan eredetileg találták.

Megható, ahogyan az egyszerű asszony be akar illeszkedni az isteni örök körforgásba, és csodálatraméltó, ahogyan ezt – remek emberismerettel, s kiválóan ismerve a rousseau-i elképzelést, mely szerint a társadalom romlottságával szemben áll a romlatlan természet – formába önti Jókai.

Így adventben pedig a természet egy közelben lévő csodájára, Isten jelenlétének egyik megmutatkozására szeretném ráirányítani a figyelmet. Nem túl régóta létezik a Marosparton az a tanösvény, amelyen a mellékelt képeket készítettem az ősz folyamán. Aki megteheti, nézze meg, menjen végig rajta, akár Apátfalvág. Biztosan pazar élményben részesül, ahogyan én is – kutyával és kutyánélkül, gyalog vagy kerékpárral egyaránt.

Én egy téli cserkész táborban tanultam meg, hogy túrázni nemcsak nyáron lehet, sőt! Csak megfelelő túracipő kell hozzá!

Nemrég találtam egy ideillő mondatot: „Ha a természet Isten jelenléte, akkor a túrázás zárandoklat és istentisztelet.” Ez a panteista gondolat Tamás Gergely filozófustól ered. Azonban felfedezték már ezt az irányzatot a szimbolista költők is maguknak, többek között az orosz Alekszandr Blok, most mégis egy francia klasszikust választottam gondolataim illusztrálásához:

„Templom a természet: élő oszlopai
időnkint szavakat mormolnak összesűgva;
Jelképek erdején át visz az ember útja,
s a vendéget szemük barátként figyeli.”
(Charles Baudelaire: Kapcsolatok)

Várnak a Jóisten „csendes csodái” (Reményik Sándor) a Maros-parton és bármerre a civilizációtól távol... Legyünk az Úr vendégei adventben is!

„Nézd, árnyékok hogy fut előled,
Hogy nő, hogy törpül el veled.
Nem csoda ez? - s hogy tükröződni
Látod a vízben az eget?”

Ne várj nagy dolgot életedbe,
Kis hópelyhek az örömök,
Szitáló, halk szírom-csodák.
Rajtuk át Isten szól: jövök.”

Mészáros Ildikó

A belvárosi szentmiséken már a hajóban ülhetnek a testvérek. A vírushelyzet miatt Újvároson adventben is a **TEMLOMBAN tartjuk a vasárnapi szentmiséket.**

29-én, vasárnap advent első vasárnapja. A 9 órai misében a Házás Hétfége lelkeség tagjainak segítségével ünnepélyesen **gyűjtjük meg a koszorú első gyertyáját.**

Advent hétköznapjain, hétfőtől SZOMBATIG reggel 6 órakor **hajnali, rorate miséket** tartunk Belvároson. A mise után mindenkit hívunk egy kis teázásra. A járványra való tekintettel idén süteményeket nem fogunk kínálni. A szervita kápolnában adventben NEM LESZNEK hétköznapj misék.

Elkezdjük **tartós élelmiszer gyűjtésünket** rászoruló családok számára. Kérjük, hogy CSAK cukrot, olajat, száraz tésztát, valamint házi lekvárt és befőtteket ajánljanak fel. Hozhatják szentmisékhez kapcsolódóan bármely templomunk sekrestyéjébe, vagy hivatali időben a belvárosi plébániára. Határidő: dec. 6.

Jövő vasárnap a 9 órai szentmise keretében érkezik hozzánk a **Mikulás.**

Továbbra is **imádkozzunk** beteg testvéreinkért és az egészségügyben szakadatlanul helytállókért!

Imádlak és áldlak, Isten, rejtelem!
Kenyér- és borszínben titkon vagy jelen.
Néked szívem, lelkem átadja magát,
mert Téged szemlélve elveszti magát.

Látás, ízlés, érzék megcsalódhatik,
de a hallás rólad hittel biztosít:
hiszem azt, mit hinnem Isten Fia szab,
igéd igazánál mi van igazabb?!

A keresztfán rejtéd Isten-voltodat,
itt a színek rejtik emberarcodat,
de én mind a kettőt hiszem s vallhatom,
kérve, amit kért a bűnbánó lator.

Ahogy Tamás látta, nem látom sebed,
mégis Istenemnek vallak tégedet.
Add, hogy egyre jobban hinni tudjalak,
tebened remélek, s téged vágyjalak.

Urunk halálára emlékeztető
áldott Kenyér, élő s embert éltető!
Add, hogy éljen lelkem belőled csupán,
s jóízét tebened ne veszítse szám!

Kegyess Pelikánom, Uram Jézusom!
Szennyes vagyok, szennyem véreddel mosom.
Elég volna egy csepp, hogyha hullna rá.
Világ minden bűnét meggyógyítaná.

Jézus, kit csak rejtve szemlélhetek itt!
Mikor lesz, hogy szomjas vágyam jóllakik?
Hogy majd fátyol nélkül nézve arcodat,
leljem szent fényedben boldogságomat!
Ámen.

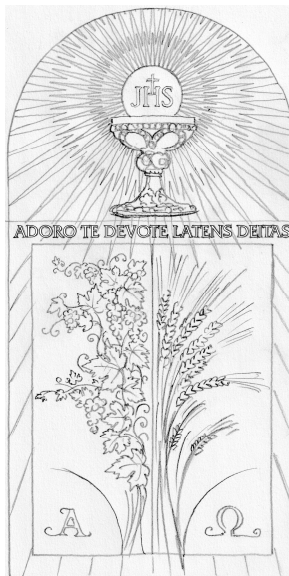
(Babits Mihály fordítása)

Ámulat, hála, köszönet

„Adjatok hálát mindenkor, mindenért Urunk
Jézus Krisztus nevében Istennek, az Atyá-
nak.” (Ef 5,20)

Hisszük, hogy Isten az ő jótékonyága lakhe-
lyeül választja az imádság házát, hogy ke-
gyelme folytonos segítsége által minket a
Szentlélek templomává építsen. Hálát adunk,
hogy templomunk belső felújítása megvaló-
sulhatott, mely reményünk szerint a közös-
ség lelki megújulását is szolgálja. Köszönjük
sok-sok jóakarató ember, családok, szerveze-
tek, vállalkozók segítségét és támogatását,
akik mindezt lehetővé tették:

- Farkas Éva Erzsébet polgármester
 - Miniszterelnökség Egyházi és Nemzeti-
ségi Kapcsolatokért Felelős Államtitkársága
 - Makói Román Nemzetiségi Önkormány-
zat
 - Szűcs Gábor asztalos mester
 - Takács József kőműves mester
 - adományozók felajánlásai
2020. Krisztus Király vasárnapján
Szent István Király Plébánia
Deo gratias!

ajtós, íves kialakítása jelentősen megnehezítette a szent edények elhelyezését. Anyaga pedig – szó, ami szó - meglehetősen méltatlan volt az Oltárszentség-
hez.

Az új tabernákulum ajtaja ezüstözött bronzból készült, Fritz Mihály szegedi szobrászművész és Gábor József budapesti bronzöntő mester alkotása. Alulról felfelé haladva szőlő és búzalkalász motívumok vezetnek tekintetünket - az Eu-
charisztia ősi szimbólumai, melyek egyszerre utalnak az utolsó vacsorán és minden szentmisén használt kenyérré és borra, valamint a jelentős szentírási előképekre a mannától kezdve a kenyérszaporítás csodáig. Az evangéliumból azt is tudjuk, hogy Jézus „élő kenyérnek” (Jn 6,51) és „élet kenyérének” (Jn 6,35.48) is mondta önmagát, ezért a bal és jobb alsó sarokban található alfa és omega, a görög ABC első és utolsó betűje magára Jézus Krisztusra utal. Ő a kezdet és a vég, a teremtés és a beteljesedés (Jel 1,8; 21,6; 22,13), mely témákat minden egyes szentmisében megpendíti az Egyház: „Halálotat hirdetjük, Urunk, és hittel valljuk feltámadásodat, amíg el nem jössz.” Az alfa és omega egyben a végső aratásra (Jel 14,14-20), a történelem beteljesedésére és az ítéletre is utal, amiről szintén beszélt Jézus az utolsó vacsorán (Lk 22,16-17. 28-30). Az ajtószárnyak fölött latin felirat olvasható: „Adoro te devote latens

Deitas”, mely a középkor kiemelkedő hittudósának, s egyben az Oltárszentség nagy tisztelőjének, Aquinói Szent Tamásnak az imája, a szent szerzetes eucharisztikus himnuszának első sora. Szó szerinti fordítása: „Imádlak téged áhítattal, rejtőző Istenség”. Az „angyali doktor” (doctor angelicus) nemcsak tisztelte az Oltárszentséget, nemcsak hódolt a szentségi Krisztus előtt, de szüntelenül kutatta is

misztériumát. Az anekdota szerint egy alkalommal még a fejét is bedugta a templom tabernákulumába, hogy a lehető legközelebről tehessen fel kérdéseket Urának, s így kifürkészhesse „hitünk szent titkát”. Talán épp emiatt mondta egyszer: „Az alázat teszi az embert alkalmassá Isten befogadására, az teszi képessé a bölcsességre”. A felirat fölött ezüstben fénylik a kehely és az ostya IHS felirattal: Iesus Hominum Salvator – Jézus az emberek Megváltója. Innen, az Élő Kenyérből árad felénk az Ő éltető ereje, kegyelme, élete, amit a művész sugárserű vonalakkal jelzett számunkra.

Ezúton is hálásan köszönöm az adományozók felajánlásait, valamint Laci bácsi és Cili néni munkáját, akik a szentség ház drapériáinak kialakításában szereztek elvülhetetlen érdemeket. Amikor október 7-én, az új ajtó beszerelésének napján megkérdeztem a bronzöntő mestert, hogy egy ilyen anyagból készült alkotásnak mennyi az élettartama, azt mondta: elég nehéz pontosan megjósolni, de több száz év. Ezúton kívánom, hogy a kedves hívek unokáinak ükunokái is láthassák még ezt az igazán méltó és ámulatba ejtő műalkotást templomunkban.

Zoltán atya

MAKÓI PÁSZKA - GÖRÖGKATOLIKUS PARÓKIA

BÁTORSÁG ÉS KEDVESSÉG

A mögöttünk hagyott zavaros időben a szívünkkel kevesebbet foglalkoztunk. Már csaknem Krisztust is a képernyőn keresztül várjuk. Hallunk Róla ugyan, de találkozni Vele már veszélyes.

Jézus nem olyan társadalomnak hozott reményt, ahol minden rendben van, hanem a törékeny világnak, ahol sérült és bűnös emberek élnek. Krisztus itt mondja, hogy ne féljünk. Ez túltekint az itt és moston. Arra hív minket, hogy földi életünk jobban tükrözze a mennyei életet. Éljük hitünket!

A félelemre nem ad megoldást a pánik, inkább csak fokozza. A héber „salom” kifejezés azt a nyugalmat idézi, amely a feltámadt Krisztus körül alakult ki.

Az imádság az Istenhez fűződő kapcsolatunk vérkeringése. Átala megváltozunk, és a világ is megváltozik körülöttünk. Engednünk kell, hogy Isten megváltoztasson, hogy hasonlóbbá tegyen minket Krisztushoz.

"Legyetek szentek bármilyen körülmények között is (I.Pét 1,15)" – írja Péter. Arcunkra és viselkedésünkre rá tudnak

telepedni a körülmények árnyékai.

Azzal együtt, hogy komolyan vesszük a mindennapi kenyérben szükségét szenvedőket, mégsem engedhetjük, hogy a reménytelenséget sugározza az arcunk.

Megbénít a járvány bizonytalansága, de semmilyen sebnem tud annyira fájni, mint amit a szereteteinknek okozunk, illetve amit tőlük kapunk.

Egymás után gyulladnak majd meg az adventi koszorún a gyertyák, és nem engedik, hogy a körülmények uraljanak minket. Akármilyen Betlehem lesz majd a világ, a család, a szívem, a fellobbanó gyertya vigasztal, és egyben követel is: neked akkor is, bármilyen körülmények között is szentül kell világitani! Nincs kivétel, nincs kifogás! Légy bátor és kedves!

Az idei egy különleges advent lesz, jó alkalom, hogy visszatérjünk a Karácsony igazi jelentéséhez, aminek középpontjában a betlehemi barlang és benne az Istengyeremek áll. Legyen ott a mi adventünk középpontjában a templom és az imádság is. Kapcsoljuk össze újra adventet és a karácsonyt Krisztussal!

Biró István

HOGYAN RONTSUK EL ADVENTET?

Az emberben sok fény van, de sötétség is, ezért képesek vagyunk a legszentebb cselekedetet botrányná alakítani.

Egy lelki ember a gonosszal kapcsolatban ezt mondja: „Mi böjtölünk, ő egyáltalán nem eszik. Mi virrasztunk, ő egyáltalán nem alszik. Az egyetlen dolog, ami megkülönböztet, az az alázat.” Hozzá tehetem a szeretetet is. Az ördög nem tud szeretni és örülni. Miről lehet felismerni egy megtévesztett embert? Arról, hogy soha nem örül. Ez a pokol. Nem látni a másikban a jót.

Igyekezhetsz valaki, teljesítheti az advent előírásait, sőt még többet is, de ha a szívében a sötétség uralkodik, gonosz és önző marad, mint az ördög. Mert a böjt vagy a testmozgás nem öncél, hanem eszköz a cél eléréséhez.

És mi a cél? Szeretni Istent, önmagunkat és embertársainkat.

Mikor torzítom el az advent jelentését, hogyan ismerhetem fel, hogy nem a cél felé haladok? Amikor összekeverem a böjtot az étrenddel. Amikor magányban, étrendváltásban élek bűnbánat nélkül és küzdök a szenvedélyeimmel. Amikor semmit sem változok: nem eszem húst, de felfalom a másikat. Amikor nincs öröm és fény a szememben. Amikor nem örülök, hogy böjtölök, de féltékeny vagyok másokra, akik esznek. Amikor a böjt végén egy kicsit sem szeretem jobban Krisztust.

A böjt Isten, a szeretet, a fény, a szépség éhezését jelenti.

AZ IGAZ ADVENT

Az advent szó jelentése „eljövetel”. A latin „adventus Domini” kifejezésből származik, ami annyit tesz: „az Úr eljövetele”. A karácsonyt megelőző várakozás az eljövételben éri el jutalmát.

A várakozás lehet aktív vagy passzív, de az utóbbi messze nem éri el azt a célt, amelyet egy aktív, az ünnepre tudatosan készülő lélek él át az ünnep beteljesedése pillanatában.

Az üzletek előre feldíszítik a kirakatukat és az időszakhoz illő számokat választanak háttérzenének. Háttérzajnak pontosabban, mert a zavaró fények és giccses kacatok egy hamis illúziót teremtenek. Egy álmodtettenek a valóságba és olyan hatékonysággal, hogy a legtöbb ember belső készletét érez csatlakozni a színjátékhoz. A passzív várakozók azok, akik sodródnak az árral. – (A rövid nappalok kapcsán azért a fények használatának a depresszív hangulatot megelőző, csökkentő hatása lehet; ezt nem szeretnénk figyelmen kívül hagyni.)

A „szeretet ünnepe” azonban ennél jóval többről szól. Nem a téli estéről, a hangulatos tűz ropogásáról vagy a meghitt családi légkorról, amiből akik kimaradnak, azok már az életüket is értéktelennek érezhetik. Az igaz Advent valójában várakozás Krisztus születésére, aki a teremtés könyvében megígért megváltás örömhírének beteljesítője. Isten emberré lesz, hogy az embert meggyógyítsa a bűntől sebzett állapotából és a maga isteni természetében részesítse. Valójában a társadalom szélén élőknek szóló Evangéliumból mi pontosan a szegényeket, magányosokat kirekesztő parádét varázsoltunk.

Az aktívan várakozó ember azonban tisztában van üdvösségének árával, és szeretetből vágyakozik csatlakozni az érte szegénynek és sebezhetővé váló Krisztushoz. A görögkatolikus Advent meghatározója ezért a böjt és színe a piros, a szeretet színe. Az aktív várakozó tudatosan átgondolja az életét, hogy megbánva a bűneit a gyónás szentsége által megtisztulhasson. Keresi az alkalmat, hogy kibéküljön haragosával és igyekszik jót tenni, amikor csak lehetősége nyílik rá. Valójában Keresztelő Szent János példáját követi, aki készíti az Úr útját. Krisztus csak akkor születik meg bennünk igazán, ha mi magunk előkészítjük az útját szívünkben, mert Isten általunk akarja adni áldását és békéjét a körülöttünk élőknek.

Baranyi-Bozi Károly

GÖRÖGKATOLIKUS LITURGIKUS REND

VASÁRNAPOKON

7.30h Reggeli Istentisztelet – Utrenye

8.30h Szent Liturgia

ÜNNEP AZ, AMI FEL- EMEL – GÖRÖG BÚCSÚ 2020.

Közös imádságban éltük ezt meg a templom felszentelésének évfordulója estjén, mikor más felekezeti testvéreinkkel egy szívvel és egy

szíjjal fordultunk az Isten országa felé. A virrasztáson a mennybe éreztük magunkat. Nem csak sokaság, hanem közösség voltunk, Egyház.

Majd a Szent Efrém Férfikar hangjai szárnyán kóztoltunk bele a szép, a jó, az igaz fényességébe, az őszinte öröm hazájába. Szívünk mélyéről a menny magasságába jutottunk és nem egy esetben az öröm feltörő könnyei csillogtak a szemünkben.

Az ünnep csúcspontja a búcsúi Szent Liturgia volt. Lipcsák Tamás atya gondolatai segítettek emlékezni, erőt, bátorítást adni:

„Sokat látott falak ezek; mindenki lelki otthona, ahová tartozunk, ide hazatérve kérhetünk és hálát adhatunk. Ez a hajlék látta és érezte az Istenszülő oltalmát, amely megvédte és megtartotta ezen hosszú időn keresztül” Felhívta a figyelmünket arra, hogy aki ennek részese, annak felelősséggel kell cselekednie és nem lehet passzív elszenvedője a sorsának. „Mária Istennél közbenjáró szerepet vállal, és kipótolja bennünk azt, ami hiányzik, de csak azt, amire nem vagyunk képesek. Személyével arra ösztönöz és bátorít, hogy ne álljunk meg útközben, hanem továbbvisz és segít bennünket. A közvetítés mellett az Istenszülő mindig tevékenységre is serkent. – Imádság, Isten ismerete és az ebből fakadó cselekedet: ez a három ismerve az élő, Krisztus akarata szerint működő közösségnek.”

Szabó Anita nyomán

Rózsafüzér öt nyelven

Október 19-én Makó-Belvároson a SZIGNUM 6. és 7. osztályainak tanulói tanáraikkal, Zoltán és Józsi atyával imádságban kapcsolódtak a Szentatyához, Ferenc pápához, s az „Egymillió gyermek imádkozza a rózsafüzért a békéért és az egységért” elnevezésű kezdeményezéshez.

A kiinduló gondolat Szent Pió atya álma volt, mely szerint, ha egymillió gyermek imádkozza a rózsafüzért, meg fog változni a világ.

Különös öröm volt számomra ez az alkalom, mert októbernek, mint a rózsafüzér hónapjának kiemelt hangsúlyt adott. Itt, Makón a missziós rózsafüzért imádkoztuk a világosság titkaival. A bevezetőt magyarul, az öt tizedet pedig angolul, latinul, németül, franciául, oroszul vezette egy-egy pedagógus, felajánlva a különböző földrészekon élő emberekért. Gondolatban és a kivetített képek segítségével a gyermekekkel együtt végigjártuk az öt földrészt, és lélekben egyesültünk gyermekek csoportjainak ezreivel, átélve valamennyi embert imáinkban.

Kunné Furák Anna

Elsőáldozók Belvároson 2020.

Keresse honlapunkat: www.makobelvaros.hu

Online bibliórák

2019 októberétől márciusig kéthetente szombatként jöttünk össze Bibliát olvasni. November második felében és decemberben több esemény miatt - pl. Szentcsalád imádság - ritkábban találkoztunk. Amikor 2020 március második felében a járványhelyzet miatt személyesen nem jöhettünk össze, javaslat érkezett, hogy online módon támogassuk egymást. Kihívása ennek a helyzetnek, hogy eszköz szükséges hozzá, így előfordult, hogy mikrofon híján egyik résztvevő nem tudott hozzászólni a beszélgetéshez, chat formában igen. Az online találkozóra előre készült minden csoporttag. Az aktuális vasárnap szentírási szövegeit olvastuk el otthon, és gondolkodtunk rajta. Választottunk belőle 1-2 mondatot, ami megérintett. Online módon video-chat hívással jött létre a kapcsolat. Láthattuk egymás arcát, hallhattuk kinek-kinek a saját gondolatait, tapasztalatait, a szöveghez kapcsolódóan. A szöveg megértésében segítettük egymást. Számomra gazdagító és támogató volt az online térben megvalósult beszélgetés (is).

Hedvig nővér

Katekumen csoport

Ha valaki megkérdezné, mi is ez valójában, azt felelném, hogy a felnőtt megtérők csoportja, akik készülnek a szentségek felvételére. Igaz, vannak olyan személyek is, Szirbikné Évi és Majorosné Ági, akik gyermekkorukban voltak már elsőáldozók és bérmálkozók, de úgy döntöttek, hogy szeretnék hitbeli tudásukat fejleszteni.

Mi is történik egy-egy alkalommal? A középpontban mindig Isten és Jézus Krisztus áll. A velük való kapcsolódásról, a Megváltó életéről és működéséről, a Szentlélekről, imádságokról, különböző szentírási részekről elmélkedünk közösen. Beszélünk önmagunkról, örömeinkről és fájdalmainkról is. Ez az út segít és előkészít bennünket, hogy nyitott szívvel és hittel először részesülhessünk Krisztus testében és így egyesüljünk vele. Jelenleg Majoros Zoli, Kovács Dénes és Daróczi Pisti elsőáldozásra, Németh Sándor bérmálkozásra készül, és mi, többiek erősödő hittel segítjük őket. Imádkozunk értük és mindazokért, akik még nem ismerték fel Isten hatalmas szeretetét.

Szabóki Melinda

Varga László 1956-ban született Tapolcán. Tanulmányait a szegedi szemináriumban, majd a budapesti Központi Szemináriumban végezte. 1982-ben szentelték pappá Tapolcán a veszprémi egyházmegye szolgálatára. 1982-től 1987-ig Várpalotán volt káplán, majd 1993-ig Somogyfámszonban plébános. 1993-ban az egyházmegye átszervezését követően az újonnan létrehozott kaposvári egyházmegye papja lett, és a kaposvári Szent Imre templom plébánosává nevezték ki. E mellett 2009-től a püspöki hivatal irodaigazgatója, 2013-tól az egyházmegye általános helynöke volt. Ferenc pápa 2017-ben nevezte ki kaposvári püspökké.

Beszélgetés Varga László püspökkel (4. rész)

Hogy kell elképzelni egy szentségimádásos hétvégét?

Azt határoztuk el, hogy kiválasztunk három imaszándékot, amiért mindegyikünk böjtöl, tehát nem eszünk, csendben vagyunk, és az Úr elé visszük a szándékainkat. Ebből a háromból egy személyes volt, a többiben pedig közösen megegyeztünk. Nekem volt két nagy problémám akkoriban. Az egyik, hogy nem tudtam rávenni a szócénypusztaiakat, hogy gyónjanak és áldozzanak, ami engem nagyon frusztrált. Ott voltak a misén, végignézték, amit csinálok, és hazamentek; pedig már több mint egy hónapja oda jártam. Így ez lett az egyik imaszándékom, a másik pedig a zsitvai egyházközség, akik meg egyszerűen nem tudtak odaérni a misére. Rendszeresen úgy kezdtem a misét, hogy alig volt pár ember, majd szép lassan szállingóztak, de mindig azok jöttek a legkésőbb, akik legbelül ültek (a padok a két falhoz voltak tolva). Miközben én mondtam a szentmisét meg a prédikációt, megjött az egyik legbelső ember, mindenki fel-

állt, kijöttek, szívélyesen üdvözölték egymást, majd beültek; és ez így ment minden vasárnap. Próbáltam minden módon kérni őket, de a helyzet egyre rosszabb lett.

Tehát ez volt az én két imaszándékom, amiért közösen böjtöltünk és imádkoztunk az első ilyen csendes napon (szombaton). Másnap mentem ki Zsitvára misézni, és bent ült mindenki a helyén, de ez akkor nem is esett le, teljesen el is felejtettem az előző napot. Csak délután döbbsentem rá, amikor Szőcsénybe mentem misézni, és az emberek a fal mellett álltak a napon, és nem érttem, miért. Mondtam nekik, hogy jöjjenek be, de ők mondták, hogy gyónni akarnak. És még ekkor sem érttem, csak elkezdtem gyorsan a gyóntatást. A felénél tarthattam, amikor egyszer csak elkezdtem sírni, és rádöbbsentem, hogy ledőltek a falak, és akkor azonnal eszembe jutott Zsitva, hogy ott is mindenki ott volt. *Ekkor a szellemi harcnak egy olyan részét fedeztem föl, amiről korábban sosem tudtam.*

Ezekon az alkalmakon szokott elméledést, előadást tartani?

Nem, soha. Én csak a helyet biztosítottam, vettem matracokat, meg hálózsákokat, így később már volt, hogy ötvenen is elfértünk egy ilyen csendes napon. Csak csend volt és szentségimádás. Én gyónásra sem buzdítottam senkit, mégis mindenki gyónni akart, ez volt a csoda. Tudtam, ha találkozna Vele, akkor minden megy majd magától, csak ennek a lehetőségét kellett biztosítanom, imádkoztam értük, és aztán szinte mindig végiggyóntattam ezeket a napokat. *(Folytatjuk!)*

Ház Gergely – Tóth Lujza (Vigília 2019/11. szám)

Visegrádi kirándulás

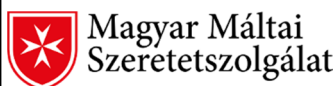
Hosszú szünet után újra lehetőségünk nyílt közösségi programot szervezni. Az ötlet magját egy szülő ültette el, amely szeptember végén meghozta gyümölcsét. A jelenlegi körülmények ellenére gyorsan megtelt az 50 fős busz.

A nap első állomása a visegrádi vár volt, ahol lehetőségünk nyílt számos kiállítást megtekinteni. Ezután hajóra szálltunk és megcsodáltuk a Dunakanyar őszi pompáját. Kikötöttünk Zebegényben, ahol felemelő szentmisén vehettünk részt, melyet Zoltán atya mutatott be a Kós Károly által tervezett templomban. A nap folytatásában felfedeztük a közeli erdőt, a kilátót, a trianoni emlékművet és tettünk egy sétát a településen.

Az utazással kapcsolatos élményeiről Kati néni kérdeztük, aki elmondta, hogy nagyon szép volt az egész nap, két dolgot emelt ki, ami számára töltődést jelentet. Az egyik, amikor a buszon gyerekek és felnőttek közösen imádkoztak a rózsafüzéért, és megjegyezte, hogy a nap fénypontja számára a szentmisén való jelenlét volt. Elmondta azt is, hogy a hosszú hajút alatt átérezte, hogy milyen lehetett, mikor Jézus hajóra szállt tanítványával.

A változatos időjárás ellenére, ez a nap élményekkel gazdagított mindenkit, és erősítette közösségünkben az összetartást.

Kati néni, Melinda és Kati

Magyar Máltai Szeretetszolgálat

Adni öröm idén is, kicsit másként

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat Makói csoportja örömet szerezne hozni idős, egyedül álló embereknek, családoknak ebben a nehéz időkbén.

Ezért Karácsonyi képeslap rajzpályázatot hirdet, melyen nemcsak zsűri fog dönteni a legjobb alkotásokról.

Korosztályok:

- Általános iskola: alsó és felső tagozat
- Középiskola
- Felnőtt/Örökifjak

A képek technikája bármi lehet, A4-es méretben kérjük elkészíteni. A legjobb műveket eljuttatjuk pár üdvözlő sorral, hogy jobb legyen ez a 2020-as Karácsony, még ha kissé az Otthonunkba is vagyunk zárva.

Az akció időtartama: 2020. november 22-december 06. Eredményhirdetés: 2020. december 13.

A műveket ide várjuk:

E-mail: mmsz.mako@gmail.com

Info vonal: 30/742-5142

Hüse József atya bemutatkozása

Szeretettel köszöntöm a kedves makói híveket valamint az összes régi - és újabb ismerősömet! Hivatalosan 2020. augusztus 15-től kaptam kinevezést a makói belvárosi plébániára, mint kisegítő lelkész, a lakóhelyem pedig a szervita kápolna szolgálati lakása.

Előző szolgálati helyem Szeghalom volt a hozzá tartozó filiákkal együtt, ahol kisebb megszakítással közel húsz évig szolgáltam. Érthető, hogy ennyi idő alatt megszoktam és szerettem is ott lenni, ezért nem volt könnyű a váltás. De Makó egyáltalán nem idegen „terep” számomra, így szinte haza jöttem. Sokan úgy tudják, hogy makói vagyok. Valójában Hódmezővásárhelyen nőttem fel, tehát vásárhelyi vagyok. Makóra csak 1988-ban költöztem néhai édesanyámmal, amikor elkezdtem tanulmányimat a Szegedi Hittudományi Főiskolán.

Kispapként törekedtem aktívan részt venni a Szent István plébánia életében, különösen a nyári szünidőben. Tagja voltam az 596-os számú Szent István Király cserkészcsapatnak is. Rengeteg szép és értékes élményt örök szívemben cserkész „múltam” idejéből, melyekre hálával gondolok. Később nagy hasznát vettem a cserkészletben szerzett tapasztalataimnak, mert szentesi káplánként újjá tudtam szervezni az ottani csapatot is. Makón 1998-tól 1999-ig káplánként is szolgáltam. Ez volt az első „visszatérésem”.

Megemlítem még időrendi sorrendben az előző szolgálati

helyeimet: 1993-ban szentelt pappá Gyulay Endre megyéspüspök. Első kápláni helyem Battonya volt. Ezután következett: Szeged- Felsőváros, Medgyesegyháza, Makó (először), Újszeged, Endrőd, Szeghalom, Szentes, Csongrád, majd ismét Szeghalom. Most tehát másodjára szolgálom Makón lelképásztorként. Nagyon köszönöm a Pálfi Zoltán plébános úrnak és a makói híveknek a kedves és szeretetteljes fogadtatást!

Bár „nem olyan, mint régen”, hiszen sok minden megváltozott, és „kétszer nem léphetünk ugyanabba a folyóba” - ahogy a régi görög bölcsék mondták - de örülök, hogy itt lehetek, és próbálok megfelelni a mai kor igényeinek, elvárásainak, azaz korszerűen lelképásztorkodni. A járvány miatt hatályba lépettetett korlátozások miatt pl. megnövekedett az igény az online miséközvetítésekre. Szeghalmon ez nagyon jól bevált, és több makói ismerősöm is kéri, hogy folytassam. Ha Isten is úgy akarja, adventben már Makóról is közvetíteni fogom a szentmiséimet. Sajnos mostanában a járvány miatt nem járhatunk sem idősek otthonába, sem kór-

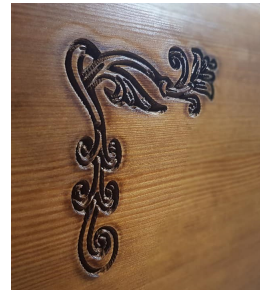
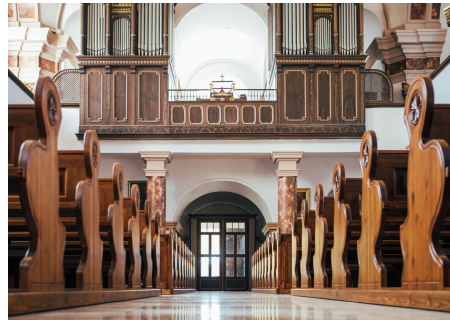

házba, de otthonaikban sok beteget látogatunk és ellátunk szentségekkel. Aminek pedig különösen is örülök: több lehetőségem nyílt a családlátogatásokra, a személyes lelki gondozásra, beszélgetésekre, gyóntatásra és közbenjáró imaszolgálatra. Sokan ismernek, keresnek, bizalommal fordulnak hozzám. Nagy szeretettel állok rendelkezésére mindenkinek, és ajánlom fel szolgálataimat.

A mi Urunk, Istenünk oltalma és segítő kegyelme legyen mindannyiunkkal és tegye teljessé művét bennünk!

ELKÉSZÜLTEK A BELVÁROSI KATOLIKUS TEMPLOM PADSORAI

- Hogyan avatják fel a pezsgő gyárat?
- Hozzá vágnak egy hajót!
- Hallod?! Ti hogyan szoktátok kezelni a konfliktusokat?
- Pofon egyszerűen.
- Hogy hívják?

- Kovács Gültem!
- Honnan ez a név?
- Amikor anyám azt mondta apámnak a szülőágyánál: - "Legyengültem"
- Mire apám: - "Legyen"
- Hallom, a lányod hegedülni tanul. Na és, hogy halad?
- Nagyon jól. Neki köszönhetem, hogy megvehettem a szomszéd házat féláron.
- Mi a békák legnépszerűbb olvasmánya?
- Lövésem sincs, micsoda?
- A légy jó mindhalálíg.

Felelős kiadó:

Pálfi Zoltán plébános
Szerkesztés és tördelés:

Szűcs Tamás

Fotó: Gilicze Tamás, Majoros Márton, Mészáros Ildikó, Szabó Anita

A szerkesztőség címe:

Szent István Király
Plébánia
6900 Makó,
Szt. István tér 22/a
www.makobelvaros.hu
plebania.makobelvaros@gmail.com
Tel.: 06-20/464-2637